

A korinthisiak levele Pálhoz¹

Stephanos² és vele a presbiterek, Daphnos, Eubulos³, Theophilos⁴ és Xenón üdvözlik az Úrban Pált.

Feltűnt Korinthusban két ember, valami Simon meg Kleobios⁵, akik össze-zavarják egyesek hitét rontó tanításaikkal. Ítélj róluk te, mert efféle beszédek sem tőled, sem mástól⁶ nem hallottunk soha. Márpedig amit tőled és ama-zoktól kaptunk, híven őrizzuk⁷. Az Úr irántunk való irgalmából még tested-ben lakozol, hogy újból hallgathassunk téged: jöj el hát hozzánk személye-sen (hisszük, s a Theonoének adott kinyilatkoztatás is mondja, hogy az isten-telen kéztől megóv téged az Úr), vagy válaszolj írásban!

Amit mondanak, illetve tanítanak, a következő:

Nem kell használni – úgy vélik – a prófétai írásokat. Isten nem mindenha-tó, a test feltámadása nem létezik, az ember teremtése sem Isten műve, nem igaz, hogy az Úr testet öltött, vagy hogy Máriától született, s a világ nem Is-tené, hanem az angyaloké.

Ezért aztán, testvérünk, igyekezz nagyon, gyere minél előbb, hogy a korinthisi egyház ment maradjon a botránytól, ezeknek az esztelensége pe-dig napvilágra kerüljön.

Jó egészséget az Úrban.

[A diakónusok elvitték a levelet Pálhoz, aki éppen börtönben ült Stratoniké, Apollophanés hitvese miatt. A levél olvastán az apostol sírva pa-naszkodott, hogy ezt kell hallania, s megcsalását a Gonosz működésének tudta be. A korinthisi híveknek pedig a következő válaszlevelet küldte:]

Görögből fordította Kisdi Klára

Pál levele a korinthisiakhoz a testről

Pál, Jézus Krisztus rabja,¹ számos szorongatásainak közepette üdvözli a korinthisi testvéreket.

Cseppet sem csodálkozom, hogy ily gyorsan terjednek a Gonosz tanai, hi-szen Krisztus Urunk hamarosan eljön,² még ha elutasítják is ezt azok, akik a maguk tetszésére formálják szavait. Én kezdettől fogva csakis azt mondtam nektek, amit magam is úgy kaptam³ elődeimtől, az apostoloktól, akik minden idejüket Jézussal töltötték. Eszerint Urunk, Jézus Krisztus a Dávid nemzetsé-géből⁴ való Máriától született, amikor az Atya elküldte hozzá az égből Szent Lelkét, hogy Ő a világba jöjjön, amikor az Atya elküldte minden testet önnön meg-testesülése által, s hogy feltámassza testünket halottaiból, amit saját példáján meg is mutatott. Az ember pedig Krisztus Atyjának teremtménye, innen van, hogy amikor már a pusztulás szélén állt, az Atya megkereste, és a fogadott fiúságban új életre keltette.⁵ Mert a mindenség Istene, a mindenható, aki az eget és a földet alkotta,⁶ hajdan elküldte prófétáit a zsidó néphez, hogy elszakítsa őket bűneiktől, hiszen azt akarta, hogy Izrael háza megmeneküljön. Krisztus lelkéből juttatott neki részt, s a prófétákba ültette azt, akik hosszú időközön át hirdették az állhatatos istenfélelmet. De az elvetemült fejedelem, aki Istenné akarta tenni magát,⁷ ellenük fordult, s minden emberi testet a gyö-nyör bilincseibe vert. A mindenható Isten azonban, aki igazságosságában nem akarta, hogy önnön alkotása megsemmisüljön, elküldte lelkét tűz alakban a galileai Máriához,⁸ hogy éppen attól a testtől szenvedjen vereséget a Gonosz, amelynek tönkretételével szert tudott tenni a hatalomra, s éppen az bizonyít-sa rá, hogy nem Isten. Mert Krisztus Jézus saját testének segítségével váltotta meg valamennyi testet, hogy testében felszentelje az igazság templomát, mely a mi üdvösségünknek színhelye lett.

Tehát nem az igazság, hanem a harag gyermekei⁹ azok, akik félrelökik az isteni gondviselést, tagadva, hogy az ég, a föld és mindaz, ami bennük van, az Atya műve lenne: a kigyó átkos hite az övék. Forduljatok el tőlük, és me-neküljetek tanításuktól.

Azokkal kapcsolatban pedig, akik azt mondogatják nektek, hogy a test nem támad fel: nos, az ő számukra csakugyan nincs feltámadás, mert nem hisz-nek abban, hogy Jézus így támadott fel. Ők ugyanis, korinthisi férfiak, nem ismerik a búzaszem¹⁰ és a többi mag példáját, vagyis azt, hogy csupaszon ke-rülnek a földbe, odalent elpusztulnak, de aztán Isten akarata szerint testben és ékes öltözetben támadnak fel. Így nemcsak hogy feltámad földbe vetett tes-

tük, hanem sokszoros, magasra szökkenő, áldott termést is hoz. S ha nem akarunk a magok példázatából kiindulni, hát tudhatjátok, hogy Amathias fiát, Jónást¹¹ elnyelte a cethal, amikor nem akart Ninivében prédikálni, de három nap és ugyanannyi éjszaka elmúltával Isten meghallgatta a halál mélységes torokában imádkozó Jónás hangját, s végül haja szála sem görbült meg, szempilálája sem vészett oda. Benneteket tehát, kicsinyhitűek, akik Jézus Krisztusba helyeztéltek bizalmatokat, még inkább fel fog támasztani, ahogyan ő maga is feltámadott! Aztán még: ha egy ember teste feltámadott, amikor Izrael fiait rádobták holttestét Elizeus próféta csontjaira,¹² hogyné támadnátok fel azon a napon ép testben ti is, akikre Krisztus testét, csontjait és főleg: lelkét vetették?

Ha tehát ezektől különböző tanítást fogadtok el, legalább ne okozzatok ezzel fájdalmat nekem, aki kezeimen bilincseket hordok, hogy Krisztust elnyerhessem,¹³ testemen pedig viselem a jegyeket,¹⁴ hogy eljuthassak a holtak föltámadására. Aki megmarad az elvek mellett, amelyeket a boldog próféták és a szent evangélium hagyományoztak ránk, megkapja jutalmát.¹⁵ Aki azonban eltér ezektől, a tűz martaléka lesz azokkal együtt, akik ilyen utakra vezették őt. Istentelenek ők, eszelősek, viperák fajzatai,¹⁶ akiket az Úr erejével távol kell tartanotok magatoktól!

Béke veletek!¹⁷

Görögéből fordította Kisdi Klára

Seneca és Szent Pál levelezése¹

I. Seneca Pálnak üdvözlését küldi

Úgy hiszem, Pál, hogy már közölték veled, hogy miről tárgyaltunk Luciliusunkkal² tegnap a titkos³ iratokkal és más ügyekkel kapcsolatban. Együtt voltam ugyanis tanításod néhány követőjével. Mert történetesen Sallustius kertjeibe⁴ mentem sétálni, és itt azok, akikről már szóltam, bár másfelé igyekeztek, megragadva az alkalmat, hogy láthatnak, csatlakoztak hozzám. Természetesen erősen nélkülöztünk téged, ezért azt akarom, hogy tudd meg: miután végigolvastuk egy könyvecskédet,⁵ azaz sok-sok leveledből néhányat, amelyeket bizonyos városoknak és provinciák fővárosainak küldtél, és amelyek csodálatos módon buzdítanak az erkölcsös életre,⁶ teljesen feltűntünk. Úgy vélem, hogy olykor e gondolatokat nem te mondtad, hanem általad mondattak, olykor pedig biztosan te is mondtad őket, és általad is mondtattak.⁷ Akkora fenség van ugyanis bennük, és oly nemeslelkűségtől fénylenek, hogy szerintem az emberi életkor egyáltalán nem elégséges arra, hogy elsajátítsák és megvalósítsák őket. Kívánom, testvérem,⁸ hogy légy egészséges.

II. Annaeus Senecának Pál üdvözlését küldi⁹

Örömmel kaptam meg tegnap leveledet. Rögtön válaszolhattam volna is rá, ha lett volna kéznél egy fiatalember, akit hozzád küldhettem volna. Hiszen magad is tudod, hogy mikor, ki által, milyen időben kinek mit lehet adni, és kire mit lehet rábízni. Kérek, ne gondold, hogy elhanyagoltalak, de hát ügyelnem kellett a személy megbízhatóságára.¹⁰ De hogy azt írod, hogy leveleim valamiképpen meghatottak, boldoggá tesz egy ily nagy ember véleménye. Mert te, a bíró és filozófus, nagy császárunknak,¹¹ sőt mindenki másnak nevelője, nem mondtad volna ezt, ha nem lenne igaz. Azt kívánom, hogy tartósan légy egészséges.¹²